

Het kind is de dupe

De stijging van het aantal kinderen dat gelabeld rondloopt met ziektes als ADHD, ODD, PDD-Nos, Autisme Spectrum en dergelijke neemt schrikbarend toe. Steeds meer gedragsproblemen worden benoemd als een ziekte, zodat er nieuwe medicijnen ontwikkeld kunnen worden. Een kind met een onhandelbaar gedrag heeft ineens de 'ziekte' ODD. Zowel het onderwijs als de reguliere medische wereld kijken meer naar de symptomen dan naar oorzaken van een klacht, waardoor de aandacht voor de mens onder de klacht steeds geringer wordt.

Ineens wordt het kind gezien als 'ziek'

Sinds een paar maanden begeleid ik Dave, een vader van drie kinderen.

Dave heeft een nogal zware jeugd achter de rug, waarin allerlei dingen zijn gebeurd die hij weg had gestopt (een plek had gegeven), maar niet had verwerkt. Door het niet verwerken van die jeugd, sleepte hij van kinds af aan een rugzak met zich mee vol beladen emoties, waardoor hij niet zichzelf was. De stress die dit met zich meebracht heeft jaren lang geleid tot een nogal heftig drugsgebruik en een uit balans zijnd gedrag. De sfeer in huis was vaak gespannen door overmatige ruzies en onenigheden tussen de gezinsleden. Hoe fijn Dave ook is als mens, door dat beladen verleden en drugsgebruik was hij als vader en partner niet de meest makkelijke man om mee te leven en ook niet een man die zorgde voor de veiligheid en liefde die zijn gezin nodig hadden. Eigenlijk was hij er voor niemand, noch voor zichzelf, maar ook niet voor zijn partner en kinderen. Hij zat als het ware altijd in zijn eigen wereld, wat zeker werd versterkt door zijn drugsgebruik.

Tijdens een van de gesprekken vroeg ik Dave hoe het met zijn kinderen ging. Ik kon mij namelijk goed voorstellen dat er ook met hen van alles aan de hand zou zijn. Opgroeien in een situatie van onveiligheid, stress, ruzies en omgeven met drugs, heeft zijn invloed op hoe het kind zich voelt en manifesteert.

Mijn haren gingen rechtop staan toen ik hoorde dat zijn zoon Luuk (12 jaar), door de medische wereld gelabeld is met een aantal 'ziektes' en al vanaf zijn 6^e jaar leeft op medicatie.

Luuk vertoont al jaren een onhandelbaar gedrag, waardoor hij veel problemen heeft op school en vaak buiten de boot valt. Er is van alles met hem aan de hand volgens velen. Zijn onhandelbaar gedrag wordt gezien als een ziekte (ODD) waar hij medicatie voor krijgt (Concerta). Sinds zijn 6^e jaar heeft Luuk een groot slaapprobleem, wat volgens de artsen komt door een tekort aan het hormoon melatonine en wat wordt aangepakt met slaappillen. Luuk slikt dus al vanaf zijn 6^e chemische drugs en kan er volgens de artsen ook niet meer buiten. Je zou kunnen zeggen dat Luuk al jaren verslaafd is aan de chemische drugs, net als zijn vader.

En hiervan schiet ik in een woede. Het kind wordt gezien als 'ziek', terwijl in mijn ogen zijn onhandelbaar gedrag en slaapproblemen voortkomen uit de situatie waarin hij aan het opgroeien is. Natuurlijk heeft Luuk een onhandelbaar gedrag ontwikkeld. Zou jij als kind niet opstandig worden als je opgroeit in een onveilige thuissituatie? Zou jij niet boos zijn als je vader er niet voor je is en met zijn neus in de drugs hangt? Zou jij veilig naar je bed kunnen gaan als kind, als je weet dat je vader er morgen misschien niet meer is door zijn drugsgebruik? Zou jij rustig kunnen gaan slapen in een huis vol stress, onveiligheid en ruzie? Elk logisch denkend mens zal begrijpen dat het onhandelbaar gedrag en de slaapproblemen van Luuk samenhangen met de situatie thuis.

Klachten verdwijnen als het kind gehoord, begrepen en gezien wordt

Inmiddels heb ik een aantal gesprekken gehad met Luuk en zijn ouders.

In het eerste gesprek werd mij duidelijk dat ook Luuk zelf dacht dat hij ziek was. Ook hij geloofde wat de artsen hem hadden gezegd. Hij was dan ook enorm verbaast te horen dat ik daar anders tegenaan keek. Ik vertelde hem dat ik het nogal logisch vond dat hij zo'n onhandelbaar gedrag vertoonde en dat hij volgens mij al sinds jaren niet meer kon slapen door alles wat er in zijn leven gebeurde. Ik liet hem praten over zijn woede naar zijn ouders, over zijn onveilig gevoel en over het verdriet dat hij al jaren voelde. Hij vertelde mij dat zijn slaapkamer de plek was geworden waar hij zich terugtrok als hij het allemaal niet meer aankon. Door het uiten van wat er in hem omging en doordat hij eindelijk het gevoel kreeg dat er naar hem geluisterd werd, zag je Luuk opener worden. Ook wordt hij rustiger, doordat zijn ouders op een andere manier zijn gaan kijken naar zijn gedrag en zijn slaapprobleem. Ik heb Luuk nu drie keer gezien. Door de gesprekken met zijn ouders begint Luuk zich veiliger te voelen. Wat blijkt? Zijn slaappillen heeft hij steeds minder nodig en ook zijn gedrag begint te veranderen. Hij is minder opstandig aan het worden. Voor mij een logisch gevolg van het feit dat hij meer wordt gezien, begrepen en gehoord en doordat wij nu aandacht hebben voor hem en minder gefocust zijn op zijn klacht.

Ouders, maak meer gebruik van holistische (zgn. alternatieve) behandelmethodes

Steeds meer ouders hebben het moeilijk, de stress in de maatschappij neemt toe, het onderwijs is niet voldoende afgestemd op wat onze kinderen vandaag de dag nodig hebben en de jeugd wordt steeds gevoeliger. Door dit opgroeien in een afnemende veiligheid en een toenemende stress, ontwikkelen kinderen klachten op psychisch vlak en ontstaan disbalansen in gedrag. De medische wereld benoemt deze symptomen als ziektes en behandelen deze ziektes bijna alleen met medicatie. Vaak onnodig in mijn ogen, omdat het kind met haar of zijn klacht een boodschap afgeeft. Als er naar die boodschap wordt geluisterd en het kind weer centraal wordt gezet i.p.v. de klacht, zullen er steeds minder kinderen 'gedrogeerd' worden met chemische drugs.

Holistische methodieken hebben al lang hun efficiëntie aangetoond. Schandalig dan ook dat de medische wetenschap elke vorm van alternatieve behandeling afkeurt, er totaal niet voor openstaat en er zelfs vaak denigrerend over praat. Ik roep ouders dan ook op om niet blindelings de visie te volgen van de reguliere medische wereld, maar zeker open

te staan voor holistische (alternatieve) behandelmethodes. Ik weet zeker dat er dan minder kinderen zoals Luuk aan medicatie worden gezet en niet standaard worden gezien als 'ziek'.

In mijn boek 'Bekijk ze eens als mensen' praat ik over de invloed van het ouderlijk gezin en de jeugdperiode op ons Zijn en geef ik een andere kijk op het ontstaan van psychische klachten en gedragsproblemen. Het boek is in te kijken en te bestellen op mijn site.

Rob Derksen

www.robderksen.nl